EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

شرح دعاء قنوت الوتر

Sharḥ duʿāʾ qunūt al-witr

Explicarea rugii Qunūt din Witr

Muḥammad ibn Ṣāliḥ
al-ʿUthaymīn

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

Explicarea rugii Qunūt din rugăciunea Witr

Călăuzire, ocrotire și încredere în Allah

شرح دعاء قنوت الوتر

Sharḥ duʿāʾ qunūt al-witr

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: شرح دعاء قنوت الوتر
Ediția I
Drepturile asupra textului original și ediției arabe aparțin titularilor lor.
Traducere și prezentare în limba română: Institutul Tawhid.
Ediția-sursă: Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Sharḥ duʿāʾ qunūt al-witr, Fundația caritabilă Șeicul Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, ediția a VII-a,1437 h.,32 pagini. Prefața comisiei științifice:15 Shaʿbān1424 h.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Design grafic: Institutul Tawhid.

Cuprins

Hadithul și explicarea rugii 1
„O, Allah, călăuzește-ne alături de cei pe care i-ai călăuzit” 2
„Dă-ne sănătate și ocrotire alături de cei cărora le-ai dat sănătate și ocrotire” 4
„Ia-ne sub ocrotirea Ta alături de cei pe care i-ai luat sub ocrotirea Ta” 5
„Binecuvântează-ne ceea ce ne-ai dăruit” 6
„Ferește-ne de răul a ceea ce ai hotărât” 8
„Tu hotărăști și nimeni nu hotărăște asupra Ta” 9
„Cel pe care Tu îl ocrotești nu va fi înjosit, iar cel căruia îi ești potrivnic nu va avea cinste” 10
„Binecuvântat ești, Domnul nostru, și Preaînalt” 13
Întrebări și răspunsuri 15
Se poate adăuga la ruga pe care Trimisul ﷺ i-a predat-o lui al-Ḥasan? 15
Despre cel care se roagă și socotește că răspunsul întârzie 15
Glosar 21
Bibliografie 22
Indice 23

Prefață

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

Toată lauda I se cuvine lui Allah! Îl lăudăm, Îi cerem ajutor și iertare și căutăm adăpost la Allah de răul sufletelor noastre și de relele faptelor noastre. Pe cel pe care Allah îl călăuzește, nimeni nu-l poate rătăci, iar pe cel pe care El îl lasă în rătăcire, nimeni nu-l poate călăuzi. Mărturisesc că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat, și mărturisesc că Muḥammad este robul și Trimisul Său. Allah să-l binecuvânteze și să-i dăruiască multă pace, lui, familiei sale, companionilor săi și celor care îi urmează cu bunătate până în Ziua Judecății!

În cele ce urmează: aceasta este o scurtă explicare a rugii Qunūt din rugăciunea Witr, prezentată de eminentul învățat, șeicul Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn — Allah să aibă milă de el — în lecțiile sale de știință religioasă pe care le ținea în Moscheea cea Sfântă, în binecuvântata lună Ramadan.

Șeicul Muḥammad ibn Ṣāliḥ ibn Muḥammad al-Ḥarbī — Allah să-l răsplătească cu bine — a avut bunăvoința de a-i prezenta acest text autorului, Allah să aibă milă de el, și s-a îngrijit, Allah să-l răsplătească, de publicarea primei ediții în anul 1417 h.

Pentru ca folosul acestei explicații accesibile să ajungă la cât mai mulți oameni și după confruntarea ei cu exemplarul pe care autorul l-a revizuit și l-a aprobat, comisia științifică are bucuria să o publice separat în această broșură și să o reediteze împreună cu răspunsurile șeicului, Allah să aibă milă de el, la două întrebări legate de subiect.

Îi cerem lui Allah Preaînaltul să facă această lucrare sinceră, numai pentru Fața Sa cea Nobilă, și folositoare robilor Săi; să-l răsplătească pe învățatul nostru autor cu cea mai bună răsplată

pentru ceea ce a făcut pentru Islam și pentru musulmani și să-l sălășluiască în grădinile Sale întinse. El este Cel care aude, Cel Apropiat. Toată lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor! Allah să-l binecuvânteze pe Profetul nostru Muḥammad și să le dăruiască pace și binecuvântare lui, familiei sale și tuturor companionilor săi!

Comisia științifică a Fundației caritabile Șeicul Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn

15 Shaʿbān 1424 h.

Hadithul și explicarea rugii

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

În Musnad-ul imamului Aḥmad este relatat de la al-Ḥasan ibn ʿAlī — Allah să fie mulțumit de amândoi — că a spus: „Trimisul lui Allah ﷺ m-a învățat cuvinte pe care să le rostesc în Qunūt-ul rugăciunii Witr:

اللهم اهدني فيمن هديت، وعافني فيمن عافيت، وتولني فيمن توليت، وبارك لي فيما أعطيت، وقني شر ما قضيت، فإنك تقضي ولا يقضى عليك، إنه لا يذل من واليت، تباركت ربنا وتعاليت

O, Allah, călăuzește-mă alături de cei pe care i-ai călăuzit, dă-mi sănătate și ocrotire alături de cei cărora le-ai dat sănătate și ocrotire, ia-mă sub ocrotirea Ta alături de cei pe care i-ai luat sub ocrotirea Ta, binecuvântează-mi ceea ce mi-ai dăruit și ferește-mă de răul a ceea ce ai hotărât! Căci Tu hotărăști și nimeni nu hotărăște asupra Ta. Cel pe care Tu îl ocrotești nu va fi înjosit. Binecuvântat ești, Domnul nostru, și Preaînalt!”[1]

1 Relatat de Aḥmad (1/199); Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre Qunūt în Witr, nr. 1425; al-Tirmidhī, Cartea rugăciunii, capitolul despre cele relatate cu privire la Qunūt în Witr, nr. 464; al-Nasāʾī, Cartea rugăciunii de

„O, Allah, călăuzește-ne alături de cei pe care i-ai călăuzit”

اللهم اهدنا فيمن هديت

O, Allah, călăuzește-ne alături de cei pe care i-ai călăuzit!

Adică: arată-ne adevărul și dă-ne izbândă să-l punem în practică. Călăuzirea deplină și folositoare este aceea prin care Allah unește pentru rob cunoașterea cu fapta. Călăuzirea lipsită de faptă nu folosește; dimpotrivă, îi face rău omului, fiindcă, atunci când nu pune în practică ceea ce știe, cunoașterea lui devine o povară împotriva sa.
Un exemplu de călăuzire în privința cunoașterii, fără punere în practică, este cuvântul Celui Preaînalt:

﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَٰهُمْ فَٱسْتَحَبُّواْ ٱلْعَمَىٰ عَلَى ٱلْهُدَىٰ﴾

„Cât despre Thamūd, Noi i-am călăuzit, însă ei au preferat orbirea în locul călăuzirii.”

Coran · Fuṣṣilat, 41:17

Adică le-am arătat calea și le-am transmis cunoașterea, însă ei — Allah să ne ferească — au preferat orbirea călăuzirii.
Tot dintre exemplele călăuzirii care înseamnă cunoaștere și lămurire a adevărului este cuvântul lui Allah, Binecuvântatul și Preaînaltul, adresat Profetului ﷺ:

﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِىٓ إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

„Și, cu adevărat, tu călăuzești către o cale dreaptă.”

Coran · Al-Shūrā, 42:52

---

noapte, capitolul despre ruga din Witr, nr. 1745; și Ibn Mājah, Cartea împlinirii rugăciunii, capitolul despre cele relatate cu privire la Qunūt în Witr, nr. 1178.

Adică tu le arăți, le lămurești și îi înveți pe oameni calea cea dreaptă. Cât despre călăuzirea cu sensul de a da izbândă, un exemplu este cuvântul Celui Preaînalt:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾

„Tu nu-l poți călăuzi pe cel pe care-l iubești.”

Coran · Al-Qaṣaṣ, 28:56

Aceasta este călăuzirea prin acordarea izbânzii de a pune în practică. Trimisul ﷺ nu poate nicidecum să-i dea cuiva izbândă spre fapta bună. Dacă ar fi putut, l-ar fi călăuzit pe unchiul său, Abū Ṭālib. A încercat cu el, până când i-a spus, atunci când unchiul său era pe moarte: „O, unchiule, spune: «Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah», un cuvânt cu care să pledez pentru tine înaintea lui Allah!” Însă cuvântul lui Allah Preaputernicul și Mărețul, că el va fi dintre locuitorii Focului, fusese deja hotărât — Allah să ne ferească. El nu a spus: „Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah”, iar ultimele sale cuvinte au fost că rămâne la religia lui ʿAbd al-Muṭṭalib.[2]

Totuși, Allah Preaputernicul și Mărețul i-a îngăduit Trimisului Său ﷺ să mijlocească pentru el. Nu fiindcă era unchiul său, ci fiindcă îl apărase pe Profet ﷺ și Islamul. Profetul ﷺ a mijlocit pentru unchiul său, iar acesta a ajuns într-o porțiune puțin adâncă de foc, purtând două sandale de foc din pricina cărora îi fierbe creierul. El este, dintre locuitorii Focului, cel cu pedeapsa cea mai ușoară. Profetul ﷺ a spus: *„Dacă nu aș fi fost eu, ar fi fost în treapta cea mai de jos a Focului.”*

2 Relatat de al-Bukhārī, Cartea virtuților, capitolul despre istoria lui Abū Ṭālib, nr. 3884; și Muslim, Cartea credinței, capitolul care arată validitatea îmbrățișării Islamului de către cel la care a venit moartea…, nr. 24.

Așadar, când spunem în ruga Qunūt: *„O, Allah, călăuzește-ne alături de cei pe care i-ai călăuzit”*, cerem ambele călăuziri: călăuzirea spre cunoaștere și călăuzirea spre faptă. La fel, cuvintele Celui Preaînalt:

﴿ٱهۡدِنَا ٱلصِّرَٰطَ ٱلۡمُسۡتَقِيمَ﴾

„Călăuzește-ne pe calea cea dreaptă!”
Coran · Al-Fātiḥah, 1:6

le cuprind pe amândouă: călăuzirea spre cunoaștere și călăuzirea spre faptă. Cel care recită trebuie să aibă în minte că cere ambele feluri de călăuzire.

Cuvintele *„alături de cei pe care i-ai călăuzit”* sunt un mijloc de a ne apropia de Allah, invocând binefacerea Lui față de cei pe care i-a călăuzit, pentru ca El să ne dăruiască și nouă călăuzire. Sensul este: Îți cerem călăuzirea, fiindcă ea se potrivește milostivirii și înțelepciunii Tale și binefacerii Tale de mai înainte, căci Tu ai călăuzit alți oameni.

„Dă-ne sănătate și ocrotire alături de cei cărora le-ai dat sănătate și ocrotire”

وعافنا فيمن عافيت

Dă-ne sănătate și ocrotire alături de cei cărora le-ai dat sănătate și ocrotire!

Ferește-ne de bolile inimilor și de bolile trupurilor. Fratele meu, atunci când te rogi, trebuie să ai în minte că Îi ceri lui Allah să te ferească de bolile trupului și de bolile inimii, deoarece bolile inimii sunt mai grave decât cele ale trupului. De aceea spunem în ruga Qunūt: *„O, Allah, nu face ca nenorocirea noastră să fie în religia noastră!”*

Bolile trupurilor sunt cunoscute. Bolile inimilor se întorc însă la două lucruri:

1. Bolile poftelor, care își au originea în dorințele omului.

2. Bolile îndoielilor, care își au originea în neștiință.

Primul: bolile poftelor, izvorâte din dorințe. Omul cunoaște adevărul, însă nu-l dorește, fiindcă are o dorință potrivnică celor cu care a venit Profetul ﷺ.

Al doilea: bolile îndoielilor, izvorâte din neștiință. Cel neștiutor săvârșește neadevărul crezând că este adevăr. Aceasta este o boală foarte primejdioasă.

Așadar, Îi ceri lui Allah sănătate și ferire de bolile trupurilor și de bolile inimilor, adică bolile îndoielilor și bolile poftelor.

„Ia-ne sub ocrotirea Ta alături de cei pe care i-ai luat sub ocrotirea Ta"

وتولنا فيمن توليت

Ia-ne sub ocrotirea Ta alături de cei pe care i-ai luat sub ocrotirea Ta!

Adică: fii Ocrotitorul nostru. Ocrotirea este de două feluri: generală și specială.
Ocrotirea specială le este rezervată credincioșilor, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿ٱللَّهُ وَلِيُّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ يُخۡرِجُهُم مِّنَ ٱلظُّلُمَٰتِ إِلَى ٱلنُّورِ ۖ وَٱلَّذِينَ كَفَرُوٓاْ أَوۡلِيَآؤُهُمُ ٱلطَّٰغُوتُ﴾

„Allah este Ocrotitorul celor care cred; El îi scoate din întunecimi la lumină. Iar cei care nu cred îi au ca ocrotitori pe ṭāghūt."

Coran · Al-Baqarah, 2:257

Îi cerem lui Allah Preaînaltul această ocrotire specială, care înseamnă grija pentru cel pe care îl ocrotește Allah Preaputernicul și Mărețul și acordarea izbânzii spre ceea ce El iubește și Îl mulțumește.

Cât despre stăpânirea generală, ea îi cuprinde pe toți. Allah este Stăpânul fiecăruia, după cum spune Cel Preaînalt:

﴿حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَ أَحَدَكُمُ ٱلْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ﴾

„Până când, dacă vine moartea la vreunul dintre voi, trimișii Noștri îi iau sufletul, fără să-și neglijeze îndatorirea."

Coran · Al-Anʿām, 6:61

Acest lucru este general și se referă la fiecare. Apoi El spune:

﴿ثُمَّ رُدُّوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ مَوْلَىٰهُمُ ٱلْحَقِّ﴾

„Apoi sunt aduși înapoi la Allah, Stăpânul lor cel Adevărat."

Coran · Al-Anʿām, 6:62

Însă atunci când spunem: *„O, Allah, fă-ne dintre apropiații Tăi!"* ori: *„O, Allah, ia-ne sub ocrotirea Ta!"*, ne referim la ocrotirea specială, care implică grija Lui și izbânda spre ceea ce El iubește și Îl mulțumește.

„Binecuvântează-ne ceea ce ne-ai dăruit"

وبارك لنا فيما أعطيت

Binecuvântează-ne ceea ce ne-ai dăruit!

Binecuvântarea înseamnă binele mult și statornic. Învățații explică derivarea acestui cuvânt din *„birkah"*, cu *„b"* vocalizat cu kasrah, care înseamnă locul unde se adună apa. Este ceva întins, în care apa este multă și rămâne. Așadar, binecuvântarea înseamnă bunătățile multe și statornice. Sensul rugii este: coboară pentru mine binecuvântarea în ceea ce mi-ai dăruit.

„Ceea ce mi-ai dăruit" înseamnă ceea ce mi-ai dăruit dintre avere, copii, cunoaștere și celelalte daruri pe care le oferă Allah

Preaputernicul și Mărețul. Îi cerem lui Allah binecuvântare în ele, deoarece, dacă El nu-ți binecuvântează ceea ce ți-a dăruit, vei fi lipsit de mult bine.

Câți oameni au avere multă, dar sunt socotiți printre săraci, fiindcă nu au folos din averea lor! O adună, dar nu se bucură de folosul ei. Aceasta este o pierdere a binecuvântării.

Mulți oameni au copii, însă copiii nu le aduc niciun folos; între ei sunt copii lipsiți de respect față de părinți. Acești oameni nu au primit binecuvântare în copiii lor.

Îl găsești pe câte unul căruia Allah i-a dat multă cunoaștere, însă, în privința aceasta, el este la fel ca omul neștiutor: efectul cunoașterii nu se vede în adorarea lui, nici în caracterul lui, nici în purtarea lui și nici în felul în care se poartă cu oamenii. Dimpotrivă, cunoașterea îi dă îngâmfare față de robii lui Allah, înălțare asupra lor și dispreț față de ei. El nu știe că Acela care l-a binecuvântat cu această cunoaștere este Allah. Vezi că oamenii nu au folos de cunoașterea sa, nici prin predare, nici prin îndrumare, nici prin scriere, căci el se limitează la sine. Aceasta este, fără îndoială, o lipsire uriașă de bine.

Și totuși, cunoașterea este unul dintre cele mai binecuvântate lucruri pe care Allah i le dă robului. Când îi înveți pe alții și o răspândești printre oameni, primești răsplată pentru aceasta în mai multe feluri:

Primul: răspândind cunoașterea, răspândești religia lui Allah Preaputernicul și Mărețul. Astfel, ajungi dintre cei care se străduiesc pe calea lui Allah, fiindcă prin cunoaștere deschizi inimile, după cum cel care se străduiește în luptă deschide ținuturi prin arme și credință.

Al doilea: dintre binecuvântările răspândirii și predării cunoașterii este păstrarea și apărarea Legii lui Allah Preaputernicul și Mărețul. Fără cunoaștere, Legea nu s-ar fi păstrat.

Al treilea: dintre binecuvântările răspândirii cunoașterii este binele pe care îl faci celui pe care îl înveți, fiindcă îl ajuți să vadă limpede religia lui Allah Preaputernicul și Mărețul. Când Îl adoră pe Allah cu înțelegere, tu ai o răsplată asemenea răsplății sale,

fiindcă l-ai îndrumat spre bine; iar cel care îndrumă spre bine este asemenea celui care îl săvârșește.

Al patrulea: răspândirea și predarea cunoașterii o sporesc. Cunoașterea învățatului sporește atunci când îi învață pe oameni, fiindcă își amintește ceea ce memorase și i se deschid lucruri pe care nu le păstrase în memorie, după cum a spus poetul:

Sporește când cheltuiești din ea din belșug,
și scade dacă strângi pentru ea pumnul tare.

Adică: dacă o ții pentru tine și nu o predai, ea scade.

„Ferește-ne de răul a ceea ce ai hotărât”

وقنا شر ما قضيت

Ferește-ne de răul a ceea ce ai hotărât!

Allah Preaputernicul și Mărețul hotărăște și binele, și răul. Când hotărăște binele, aceasta este bine curat atât în hotărâre, cât și în ceea ce este hotărât.

Un exemplu de hotărâre a binelui este să le hotărască oamenilor mijloace de trai îmbelșugate, siguranță, liniște, călăuzire, victorie și altele asemenea. În acest caz, există bine atât în hotărâre, cât și în ceea ce a fost hotărât.

Când hotărăște ceva rău, există bine în hotărâre și rău în lucrul hotărât. Un exemplu este seceta, adică lipsa ploii. Aceasta este un rău, însă hotărârea ei de către Allah este un bine. Cum poate fi bună hotărârea secetei?

Dacă cineva spune: *„Allah ne hotărăște secetă și uscăciune, vitele mor, culturile sunt distruse; atunci unde este binele?”*, îi răspundem: ascultă cuvântul lui Allah, Slăvitul și Preaînaltul:

﴿ظَهَرَ ٱلْفَسَادُ فِى ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِى ٱلنَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ ٱلَّذِى عَمِلُوا۟ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

„Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare din pricina celor săvârșite de mâinile oamenilor, pentru ca El să-i facă să guste o parte din ceea ce au făcut; poate că se vor întoarce.”

Coran · Al-Rūm, 30:41

Prin urmare, această hotărâre are un scop lăudabil: întoarcerea la Allah, Slăvitul și Preaînaltul, de la nesupunere la ascultare de El. Astfel, lucrul hotărât este rău, iar hotărârea este un bine.

În acest loc, *„mā”* este un pronume relativ. Sensul este: de răul lucrului pe care l-ai hotărât. Allah Preaînaltul hotărăște răul pentru o înțelepciune deosebită și lăudabilă. *„Mā”* nu are aici valoare de substantiv verbal, cu sensul *„de răul hotărârii Tale”*, deoarece în hotărârea lui Allah nu există rău. De aceea, Profetul ﷺ a spus, atunci când I s-a adresat Domnului său: *„Binele este în Mâinile Tale, iar răul nu Îți este atribuit.”* Prin urmare, răul nu Îi este atribuit lui Allah, Slăvitul și Preaînaltul.

„Tu hotărăști și nimeni nu hotărăște asupra Ta”

إنك تقضي ولا يقضى عليك

Tu hotărăști și nimeni nu hotărăște asupra Ta.

El hotărăște atât prin Legea Sa, cât și prin rânduirea universului. Allah Preaînaltul hotărăște asupra fiecărui lucru și prin fiecare lucru, fiindcă a Lui este judecata deplină și atotcuprinzătoare.

„Nimeni nu hotărăște asupra Ta” înseamnă că nimeni nu hotărăște asupra Lui. Robii nu hotărăsc asupra lui Allah; Allah hotărăște asupra lor. Robii sunt întrebați despre ceea ce au făcut, iar El nu este întrebat:

﴿لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ﴾

„El nu este întrebat despre ceea ce face, însă ei vor fi întrebați.”
Coran · Al-Anbiyāʾ, 21:23

„Cel pe care Tu îl ocrotești nu va fi înjosit, iar cel căruia îi ești potrivnic nu va avea cinste”

إنه لا يذل من واليت، ولا يعز من عاديت

Cel pe care Tu îl ocrotești nu va fi înjosit, iar cel căruia îi ești potrivnic nu va avea cinste.

Aceasta explică ceea ce am spus mai înainte: *„Ia-ne sub ocrotirea Ta alături de cei pe care i-ai luat sub ocrotirea Ta.”* Dacă Allah îl ia pe om sub ocrotirea Sa, acesta nu va fi înjosit; dacă Allah îi este potrivnic omului, acesta nu va avea cinste.

Aceasta înseamnă că Îi cerem lui Allah, Slăvitul, cinste și ne ferim de înjosire prin Allah Preaputernicul și Mărețul. Nimeni nu-l poate înjosi pe cel al cărui Ocrotitor este Allah Preaînaltul. Important este să împlinești această apropiere de El. Ce înseamnă această apropiere?

Ea se întemeiază pe două însușiri, pe care Allah Preaputernicul și Mărețul le-a arătat în Cartea Sa:

﴿أَلَآ إِنَّ أَوْلِيَآءَ ٱللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَكَانُواْ يَتَّقُونَ﴾

„Într-adevăr, apropiații lui Allah nu vor avea teamă și nu se vor întrista: cei care cred și au teamă de El."

Coran · Yūnus, 10:62–63

Sunt două însușiri: una în inimă, cealaltă în mădulare. *„Cei care cred"* privește inima, iar *„au teamă de El"* privește mădularele. Când inima și mădularele sunt îndreptate, omul dobândește apropierea de Allah prin aceste două însușiri. Această apropiere nu se obține prin pretențiile celor care urmează căile călugărilor și ale oamenilor inovațiilor religioase, care introduc în Legea lui Allah lucruri ce nu îi aparțin. În vremurile noastre, vedem numeroși oameni care se numesc *„apropiați ai lui Allah"*. Apropierea de Allah Preaputernicul și Mărețul, pe care o invocăm aici, este însă cuprinsă în aceste două însușiri: credința și teama de El. Șeicul Islamului, Ibn Taymiyyah — Allah să aibă milă de el — a spus, pornind de la versetul *„cei care cred și au teamă de El"*: *„Oricine este credincios și temător de Allah este un apropiat al lui Allah."* A spus adevărul, Allah să aibă milă de el, căci aceasta este ceea ce arată Coranul.

„Cel căruia îi ești potrivnic nu va avea cinste” înseamnă că acela care Îi este dușman lui Allah nu va avea cinste. Starea lui este înjosirea, pierderea și eșecul. Allah Preaînaltul a spus:

﴿مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَٰفِرِينَ﴾

„Cine Îi este dușman lui Allah, îngerilor Săi, trimișilor Săi, lui Jibrīl și lui Mīkāl, să știe că Allah le este dușman necredincioșilor.”

Coran · Al-Baqarah, 2:98

Orice necredincios se află în înjosire. Din acest motiv, dacă musulmanii ar avea cinstea de a trăi prin Islam, cinstea religiei și apropierea de Allah, necredincioșii nu ar fi în starea în care se află acum. Din păcate, noi îi privim, fie și pe ascuns, cu sentimentul înjosirii noastre în fața lor și al superiorității lor asupra noastră. Cei mai mulți musulmani de astăzi nu și-au aflat cinstea în religia lor, nu s-au ținut de învățăturile ei și s-au sprijinit pe bunurile și podoabele acestei lumi. Din această pricină au fost loviți de înjosire, iar necredincioșii au ajuns să se simtă mai puternici decât ei.

Noi credem însă că necredincioșii Îi sunt dușmani lui Allah și că Allah a hotărât înjosirea fiecărui dușman al Său. Allah Preaînaltul a spus:

﴿إِنَّ ٱلَّذِينَ يُحَآدُّونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ أُو۟لَٰٓئِكَ فِى ٱلْأَذَلِّينَ﴾

„Cei care se împotrivesc lui Allah și Trimisului Său vor fi printre cei mai înjosiți.”

Coran · Al-Mujādilah, 58:20

Aceasta este o veste întărită. Apoi El a spus:

﴿كَتَبَ ٱللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا۠ وَرُسُلِيٓ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾

„Allah a hotărât: «Eu și trimișii Mei vom birui!» Allah este Puternic, Atotputernic."

Coran · Al-Mujādilah, 58:21

Prin urmare, cel căruia Allah Preaputernicul și Mărețul îi este potrivnic este înjosit și nu poate fi puternic decât în ochii celui care socotește cinstea a fi de felul celei pe care o are acest necredincios. În schimb, cel care socotește că adevărata cinste se găsește numai în apropierea de Allah Preaputernicul și Mărețul și în statornicia în religia Lui îi vede pe aceștia ca pe cele mai înjosite făpturi ale lui Allah.

„Binecuvântat ești, Domnul nostru, și Preaînalt"

تباركت ربنا وتعاليت

Binecuvântat ești, Domnul nostru, și Preaînalt!

Aceasta este laudă adusă lui Allah Preaputernicul și Mărețul prin două lucruri. Primul este faptul că El este deținătorul binecuvântării; litera *„t"* exprimă intensificarea. Allah Preaputernicul și Mărețul este deținătorul binecuvântării. *„Binecuvântat ești"* înseamnă: bunătățile Tale sunt multe, întinse și ajung la întreaga creație. După cum am spus mai înainte, binecuvântarea înseamnă binele mult și neîntrerupt.

Cuvintele *„Domnul nostru"* sunt o chemare, cu sensul de *„O, Domnul nostru"*, din care particula de chemare a fost omisă.

„Și Preaînalt" privește atât înălțimea Ființei Sale, cât și înălțimea însușirilor Sale. Allah, Slăvitul și Preaînaltul, este Înalt prin Ființa Sa și Înalt prin însușirile Sale. El este, prin Ființa Sa, deasupra întregii creații. Înălțimea Lui, Slăvitul și Preaînaltul, este o însușire a Ființei Sale, fără început și fără sfârșit. Cât despre înălțarea Sa deasupra Tronului, aceasta este o însușire a faptei,

legată de voința Sa. Tronul este cea mai înaltă dintre făpturi, iar Allah Preaputernicul și Mărețul S-a înălțat deasupra lui, adică deasupra lui într-un mod potrivit măreției și grandorii Sale. Nu stabilim cum este această înălțime și nu o asemănăm cu nimic. Asupra acestei înălțimi, înaintașii drepți au fost de acord, fiindcă o arată Coranul, Sunnah, rațiunea și firea înnăscută.[3]

Cât despre înălțimea însușirilor, ea înseamnă că Allah are însușirile desăvârșirii, cele mai depline și complete, și că în însușirile Sale nu poate exista nicio lipsă, sub nicio formă.

În ruga Qunūt se află o expresie pe care imamii noștri o rostesc și despre care se întreabă des: *„Dă-i celui dintre noi care face rău în dar pe cei care fac bine."* Ce înseamnă aceasta?

Cea mai apropiată explicație este că ea ține de mijlocire. Cu alte cuvinte: în această mare adunare se află atât oameni care fac rău, cât și oameni care fac bine; fă ca acela care face rău să primească în dar mijlocirea celui care face bine! Este ca și cum ar spune: pune-i pe cei care fac bine mijlocitori pentru cei dintre noi care fac rău.

Încheiat, cu lauda lui Allah și cu izbânda dăruită de El. Allah să-l binecuvânteze și să le dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei sale, companionilor săi și celor care îl urmează, până în Ziua Judecății!

3 Vezi discutarea acestui subiect în explicarea al-ʿAqīdah al-Wāsiṭiyyah de către șeicul nostru — Allah să aibă milă de el.

Întrebări și răspunsuri

Se poate adăuga la ruga pe care Trimisul ﷺ i-a predat-o lui al-Ḥasan?

Șeicul — Allah să aibă milă de el — a fost întrebat: este îngăduit să se adauge la această rugă pe care Trimisul lui Allah ﷺ i-a predat-o lui al-Ḥasan ibn ʿAlī — Allah să fie mulțumit de amândoi?

El — Allah să aibă milă de el — a răspuns: nu este nimic rău dacă omul adaugă la această rugă în Qunūt-ul rugăciunii Witr. Chiar și când este singur, poate să se roage cu ce dorește. Este însă mai bine să aleagă rugi cuprinzătoare, fiindcă Profetul ﷺ se ruga cu rugi cuprinzătoare și le lăsa pe celelalte. Imamul trebuie să aibă grijă să nu prelungească pentru oameni și să nu le facă rugăciunea grea.[4]

Despre cel care se roagă și socotește că răspunsul întârzie

Șeicul — Allah să aibă milă de el — a fost întrebat despre cel care se roagă, socotește că răspunsul întârzie și spune: *„L-am rugat pe Allah Preaputernicul și Mărețul, însă nu mi-a răspuns."*

El — Allah să aibă milă de el — a răspuns: toată lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor! Îl rog pe Allah să-l binecuvânteze și să le dăruiască pace Profetului nostru Muḥammad, familiei sale și tuturor companionilor săi. Îi cer lui Allah Preaînaltul să-mi dea mie și fraților mei musulmani izbândă spre ceea ce este drept în credință, în cuvânt și în faptă.

4 Majmūʿ fatāwā wa-rasāʾil al șeicului — Allah să aibă milă de el — (14/138).

Allah Preaputernicul și Mărețul a spus:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدْعُونِىٓ أَسْتَجِبْ لَكُمْ ۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِى سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

„Domnul vostru a spus: «Rugați-Mă și vă voi răspunde! Cei care sunt prea trufași ca să Mă adore vor intra în Gheena înjosiți.»”

Coran · Ghāfir, 40:60

Cel care întreabă spune că L-a rugat pe Allah Preaputernicul și Mărețul, însă nu i s-a răspuns. El găsește greu de împăcat această situație cu versetul nobil în care Allah Preaînaltul i-a făgăduit celui care Îl roagă că îi va răspunde, iar Allah, Slăvitul și Preaînaltul, nu Își încalcă făgăduința.

Răspunsul este că împlinirea rugii are condiții care trebuie să fie întrunite:

Prima condiție: sinceritatea față de Allah Preaputernicul și Mărețul. În ruga sa, omul să se îndrepte spre Allah, Slăvitul și Preaînaltul, cu o inimă prezentă, sincer atunci când caută adăpost la El, știind că Allah Preaputernicul și Mărețul poate răspunde rugii și nădăjduind răspunsul Lui.

A doua condiție: în vreme ce se roagă, omul să simtă că are nevoie — ba chiar o nevoie fără de care nu poate — de Allah, Slăvitul și Preaînaltul, și că numai El îi răspunde celui aflat la strâmtorare atunci când Îl roagă și înlătură răul. Când Îl roagă pe Allah Preaputernicul și Mărețul simțindu-se de sine stătător, fără nevoie de El, cerând doar din obișnuință sau ca să încerce, aceasta nu este o stare în care să se aștepte răspunsul.

A treia condiție: să se ferească de hrana interzisă. Consumul celor interzise este o piedică între om și răspunsul la rugă, după cum s-a relatat în Ṣaḥīḥ de la Profet ﷺ: „Allah este Bun și nu primește decât ceea ce este bun. Allah le-a poruncit credincioșilor ceea ce le-a poruncit și trimișilor.” Allah Preaînaltul a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ كُلُواْ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقۡنَٰكُمۡ وَٱشۡكُرُواْ لِلَّهِ إِن كُنتُمۡ إِيَّاهُ تَعۡبُدُونَ﴾

„O, voi cei care credeți, mâncați din bunătățile pe care vi le-am dăruit și mulțumiți-I lui Allah, dacă numai pe El Îl adorați!"

Coran · Al-Baqarah, 2:172

Și a spus:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلرُّسُلُ كُلُواْ مِنَ ٱلطَّيِّبَٰتِ وَٱعۡمَلُواْ صَٰلِحًا﴾

„O, trimișilor, mâncați din cele bune și săvârșiți fapte drepte!"

Coran · Al-Mu'minūn, 23:51

Apoi Profetul ﷺ a pomenit un om care călătorește mult, cu părul răvășit și acoperit de praf. El își întinde mâinile spre cer, spunând: „O, Doamne! O, Doamne!", însă hrana lui este interzisă, îmbrăcămintea lui este interzisă și a fost hrănit din cele interzise. Profetul ﷺ a spus: „Cum să i se răspundă unuia ca acesta?"[5]

Profetul ﷺ a arătat astfel cât de departe este răspunsul pentru acest om, deși el împlinește cauzele vădite pentru care se răspunde rugii. Acestea sunt:

În primul rând: ridicarea mâinilor spre cer, adică spre Allah Preaputernicul și Mărețul, fiindcă Allah Preaînaltul este în cer, deasupra Tronului. Întinderea mâinilor spre Allah Preaputernicul și Mărețul este dintre cauzele răspunsului, după cum se spune în hadithul relatat de imamul Aḥmad în Musnad: „Allah este Pudios și Generos; Îi este rușine, atunci când robul își ridică mâinile spre El, să i le întoarcă goale."[6]

5 Relatat de Muslim, Cartea zakāt-ului, capitolul despre acceptarea milosteniei..., nr. 1015.

6 Relatat de al-Tirmidhī, Cartea rugilor, capitolul despre ruga Profetului ﷺ..., nr. 3556; Abū Dāwūd, Cartea rugăciunii, capitolul despre rugă, nr. 1488; și Ibn Mājah, Cartea rugii, capitolul despre ridicarea mâinilor în rugă, nr. 3865.

În al doilea rând: omul L-a chemat pe Allah Preaînaltul cu numele de „Domn”: „O, Doamne! O, Doamne!” Căutarea apropierii de Allah Preaînaltul prin acest Nume este una dintre cauzele răspunsului, fiindcă Domnul este Creatorul, Stăpânul, Cel care rânduiește toate lucrurile. În Mâna Sa sunt cheile cerurilor și ale pământului. De aceea găsești că cele mai multe rugi din Coranul cel Nobil sunt rostite prin acest Nume:

﴿رَبَّنَآ إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَٰنِ أَنْ ءَامِنُوا۟ بِرَبِّكُمْ
فَـَٔامَنَّا ۚ رَبَّنَا فَٱغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّـَٔاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ
ٱلْأَبْرَارِ ۝ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ ٱلْمِيعَادَ ۝ فَٱسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ
أَنِّى لَآ أُضِيعُ عَمَلَ عَـٰمِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ ۖ بَعْضُكُم مِّنۢ
بَعْضٍ ۖ فَٱلَّذِينَ هَاجَرُوا۟ وَأُخْرِجُوا۟ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَأُوذُوا۟ فِى
سَبِيلِى وَقَـٰتَلُوا۟ وَقُتِلُوا۟ لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّـَٔاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّـٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَـٰرُ ثَوَابًا مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ ۗ وَٱللَّهُ
عِندَهُۥ حُسْنُ ٱلثَّوَابِ﴾

„Domnul nostru, noi am auzit un chemător care chema la credință: «Credeți în Domnul vostru!», iar noi am crezut. Domnul nostru, iartă-ne păcatele, șterge-ne faptele rele și fă-ne să murim alături de cei drepți! Domnul nostru, dă-ne ceea ce ne-ai făgăduit prin trimișii Tăi și nu ne umili în Ziua Învierii! Tu nu Îți încalci făgăduința!" Domnul lor le-a răspuns: „Eu nu las să se piardă fapta niciunuia dintre voi, bărbat sau femeie, căci voi sunteți unii din alții. Celor care au emigrat, au fost alungați din casele lor, au suferit pe calea Mea, au luptat și au fost uciși le voi șterge faptele rele și îi voi primi în grădini pe sub care curg râuri, drept răsplată de la Allah." La Allah se află cea mai frumoasă răsplată.

Coran · Āl ʿImrān, 3:193–195

Așadar, căutarea apropierii de Allah Preaînaltul prin acest Nume este una dintre cauzele răspunsului.

În al treilea rând: acel om era călător, iar călătoria este adesea una dintre cauzele răspunsului. În călătorie, omul simte nevoia de Allah Preaputernicul și Mărețul și dependența de El mai mult decât atunci când stă acasă, între ai săi, mai ales în vremurile de odinioară. „Cu părul răvășit și acoperit de praf" înseamnă că pare nepăsător față de sine, ca și cum lucrul cel mai important pentru el ar fi să caute adăpost la Allah și să-L roage în orice stare s-ar afla, fie cu părul răvășit și prăfuit, fie trăind în desfătare. Părul răvășit și praful au o înrâurire asupra răspunsului, după cum se spune în hadithul relatat de la Profet ﷺ că Allah Preaînaltul coboară la cerul cel mai apropiat în după-amiaza zilei de ʿArafah și Se laudă înaintea îngerilor cu cei care stau acolo, spunând: „Au venit la Mine cu părul răvășit, plini de praf, stând în soare, din toate trecătorile adânci."

Toate aceste cauze ale răspunsului la rugă nu i-au folosit acelui om, fiindcă hrana lui era interzisă, îmbrăcămintea lui era interzisă și a fost hrănit din cele interzise. Profetul ﷺ a spus: *„Cum să i se răspundă unuia ca acesta?"* Acestea sunt condițiile răspunsului la rugă. Când ele nu sunt îndeplinite, răspunsul pare îndepărtat.

Dacă ele sunt îndeplinite și Allah nu-i răspunde celui care se roagă, aceasta este numai pentru o înțelepciune pe care Allah Preaputernicul și Mărețul o cunoaște, însă cel care se roagă nu o

cunoaște. Poate că iubiți un lucru, iar el este rău pentru voi. Când aceste condiții sunt întrunite și Allah Preaputernicul și Mărețul nu răspunde, fie îndepărtează de la om un rău mai mare, fie îi păstrează răsplata pentru Ziua Învierii și i-o dă din ce în ce mai mare. Cel care s-a rugat îndeplinind condițiile, însă nu i s-a răspuns și nici nu a fost îndepărtat de la el un rău mai mare, a împlinit cauzele, iar răspunsul i-a fost oprit dintr-o înțelepciune. I se dă răsplata de două ori: o dată pentru rugă și o dată pentru încercarea de a nu fi primit răspuns. Astfel, îi este păstrat la Allah Preaputernicul și Mărețul ceva mai măreț și mai desăvârșit.

Este de asemenea important ca omul să nu socotească răspunsul întârziat, căci aceasta este una dintre cauzele împiedicării răspunsului. După cum s-a relatat în hadith de la Profet ﷺ: „Unuia dintre voi i se răspunde atât timp cât nu se grăbește.” Ei au întrebat: „Cum se grăbește, o, Trimis al lui Allah?” El a răspuns: „Spune: «M-am rugat, m-am rugat și m-am rugat, însă nu mi s-a răspuns.»”[7]

Omul nu trebuie, așadar, să socotească răspunsul întârziat, să obosească din pricina aceasta și să părăsească ruga. Dimpotrivă, să stăruie în rugă. Orice rugă cu care Îl chemi pe Allah Preaputernicul și Mărețul este o adorare care te apropie de El și îți sporește răsplata. Fratele meu, roagă-L pe Allah Preaputernicul și Mărețul în toate treburile tale, generale și personale, grele și ușoare! Chiar dacă ruga nu ar avea alt folos decât acela că este o adorare a lui Allah, Slăvitul și Preaînaltul, tot ar fi de ajuns ca omul să se străduiască să o păstreze. Allah este Cel care dă izbândă.

7 Relatat de al-Bukhārī, Cartea rugilor, capitolul despre faptul că robului i se răspunde atât timp cât nu se grăbește, nr. 6340; și Muslim, Cartea pomenirii și rugii..., capitolul care arată că celui care se roagă i se răspunde atât timp cât nu se grăbește..., nr. 2735.

Glosar

Qunūt قنوت
Rugă de implorare rostită în rugăciune; aici, cea din rugăciunea Witr.

Witr وتر
Rugăciunea de noapte încheiată cu un număr impar de unități de rugăciune.

Taqwā تقوى
Teama de Allah manifestată prin împlinirea poruncilor Sale și ferirea de ceea ce a interzis.

Walāyah ولاية
Ocrotirea și apropierea de Allah; autorul distinge între stăpânirea generală și ocrotirea specială a credincioșilor.

Bibliografie

1. Aḥmad ibn Ḥanbal, al-Musnad. Referințele sunt indicate în notele lucrării.

2. Al-Bukhārī, al-Ṣaḥīḥ.

3. Muslim ibn al-Ḥajjāj, al-Ṣaḥīḥ.

4. Abū Dāwūd, al-Sunan.

5. Al-Tirmidhī, al-Sunan.

6. Al-Nasāʾī, al-Sunan.

7. Ibn Mājah, al-Sunan.

8. Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Sharḥ al-ʿAqīdah al-Wāsiṭiyyah.

9. Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn, Majmūʿ fatāwā wa-rasāʾil, vol.14, p.138.

Indice

binecuvântare 7
bolile inimii 4
călătorie 19
călăuzire 2, 4, 8
hotărâre 8, 9
hrana interzisă 16
mijlocire 14
răspunsul la rugă 16
ridicarea mâinilor 17

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid. Text coranic arab: Tanzil Project (tanzil.net), CC BY3.0; reprodus fără modificări în limitele pasajelor citate.

RUGĂCIUNE ȘI IMPLORARE

Cuvinte rostite cu inimă prezentă

Ce cerem atunci când Îl rugăm pe Allah să ne călăuzească și să ne ocrotească?

În această lucrare, șeicul Muḥammad ibn Ṣāliḥ al-ʿUthaymīn explică ruga Qunūt, unind sensul cuvintelor cu îndreptarea inimii și a faptelor. Cele două răspunsuri de la final lămuresc adăugarea altor rugi și cauzele răspunsului la rugă.

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro